

РЕШЕНИЕ

№ 7651

гр. София, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1663** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1, чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на М. Л. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ап.23 СРЕЩУ ЗАПОВЕД № ЧР-22-14/20.01.2022г. на Министъра на младежта и спорта, с която на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение за длъжността „началник отдел“ в дирекция „Младежки политики“, отдел „Младежки програми и проекти“ – Министерство на младежта и спорта.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон, административно-производствените правила и в несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Твърди се, че заповед № ЧР-22-14/20.01.2022г. на министъра на младежта и спорта не съдържа мотиви по чл.108 ЗДСл.: не били съобразени спецификите на държавната служба; липсвала промяна на функционалните компетентности на администрацията и дирекция „Младежки политики“; не била спазена обичайната практика при трансформиране на длъжности в администрацията. Прави се оплакване, че оспореният индивидуален административен акт бил издаден в следствие на многократно публично демонстрирано намерение министъра на младежта и спорта да освободи голяма част от служителите в министерството на младежта и спорта, без да се съобразявал с техните професионални качества, компетентности и способности в сферата на дейност на администрацията. Сочи се още, че законът бил приложен в

противоречие с принципните му положения, поради което и действията били непропорционални, обективни и мотивирани от нуждата от промяна на административните структури на министерството на младежта и спорта. С оглед изложеното се моли- да се уважи жалбата като се отмени оспорения акт и се присъждят на направените по делото разноски.

В съдебно заседание - жалбата се поддържа чрез писмена молба от 14.06.2022г., в която оспорващата изразява становище по същество на спора.

Ответникът - Министърът на младежта и спорта, чрез упълномощения си процесуален представител юриконсулт М. -прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че са налице обстоятелствата за прекратяване на служебните правоотношения на М. Д.. Представя подробно писмено становище, в което са изложени аргументи в подкрепа на застъпената теза, като поддържа съображенията, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните разпоредби и административноправните правила и е в съответствие с целта на закона.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не е спорен факта, а и от доказателствата по делото се установява, че към момента на издаване на оспорената заповед жалбоподателката М. Л. Д. е заемала длъжността „Началник отдел“ в дирекция „Младежки политики“, отдел „Младежки програми и проекти“ при Министерство на младежта и спорта с ранг V старши за държавен служител.

Във връзка с утвърдено длъжностно разписание, с процесната заповед № ЧР-22-14/20.01.2022г. на министъра на младежта и спорта на Република България, служебното правоотношение на М. Л. Д., е прекратено на основание чл.106, ал.1, т.2, ал.4 и чл.108 от ЗДСл за длъжността „началник отдел“ в дирекция „Младежки политики“, отдел „Младежки програми и проекти“, едностранно от органа по назначаването, в условието на неспазено предизвестие, поради съкращаване на длъжността, считано от 20.01.2022г. (л.10). Със заповедта е разпоредено на основание чл.106, ал.4 ЗДСл на служителя да се изплати една основна заплата за неспазеният срок за предизвестие. Заповедта за прекратяване на служебното й правоотношение поради съкращаване на длъжността е връчена на М. Д. на 20.11.2022г.

В административната преписка се съдържа докладна записка с рег. №22-00-53/20.01.2022г. (л.20), с която е направено предложение до министъра на младежта и спорта за утвърждаване на промяна в структурата и длъжностното разписание на дирекция „Младежки политики“ към Министерство на младежта и спорта. Промяната и вътрешното реструктуриране на посочената дирекция е мотивирано с цел оптимизация на работата, като за постигане на целта е предложено закриване на съществуващи два отдела, а числеността и функциите на дирекцията да бъдат запазени. В следствие реорганизацията на двата отдела в дирекция „Младежки политики“, двете щатни бройки „началник отдел“ е мотивирано да бъдат трансформирани в една щатна бройка „старши експерт“ и една щатна бройка „младши експерт“, а служебното правоотношение на „началник отдел“ – прекратено.

Въз основа на посочената докладна записка, със заповед № РД-09-50/20.01.2022г. на министъра на младежта и спорта е утвърдена промяна в действащото от 01.10.2020г.

длъжностно разписание на администрацията на Министерство на младежта и спорта, в дирекция „Младежки политики“, като една щатна бройка „началник отдел“ в отдел „Национални и европейски политики и информация“ била трансформирана в една щатна бройка „старши експерт“ в дирекция „Младежки политики“, а една щатна бройка „началник отдел“ в отдел „Младежки програми и политики“ била трансформирана в една щатна бройка „младши експерт“. С посочената заповед е утвърдено длъжностно разписание на Министерството, в сила от 20.01.2022г. Видно от така утвърденото длъжностно разписание, в сила от 20.01.2022г., числеността на дирекция „Младежки политики“ е 18 бройки. От тях 1 бройка е за „директор“, 3 за „държавен експерт“, 7 за „главен експерт“, 4 за „старши експерт“, 2 за „младши експерт“ и 1 за „главен специалист“.

С определение от 26.08.2012 на л.179 е указано на оспорващата, че за твърденията ѝ за реално съкращаване на щата следва да поиска изслушването на съдебна експертиза със сравняване на функциите по длъжностна характеристика, което съобщение е получено на 14.09.2022г. лично /л.184/.

По делото като доказателства са приети /л.188/ представената от ответника административна преписка по издаването на оспорения административен акт, ангажираните от страните с допълнителни молби по делото доказателства- разпечатки от деловодната система на Министерство на младежта и спорта „А.“, извадка от интернет. По представените пред съда писмени доказателства няма оспорени такива по реда на чл. 193 и сл. от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. Съответно не е уважено искането на оспорващата за гласни доказателства /протокол на л.188/, като неотнормирани /за установяване, че докладната записка фактически е изготвена от друго лице, а не от подписалото я/.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу заповед № ЧР-22-14/20.01.2022г. е депозирана в Административен съд София-град на 01.02.2022г. с вх. № 3635, видно от отбелязването върху нея (л.6 и сл.) при връчване от 20.01.2022г, поради което се прави извода, че е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице с правен интерес, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, по смисъла на чл. 108 от ЗДСл във връзка с чл. 42, ал. 5 от Закона за администрацията и чл.4, ал.1, т.34 от Устройствения правилник на Министерство на младежта и спорта орган, а именно: министъра на младежта и спорта в качеството му на орган по назначаването. Поради което не се установи отменителното основание по чл. 146 т. 1 от АПК.

Спазени са и изискванията за форма и съдържание на административния акт, във връзка с отменителното основание по чл. 146, т. 2 АПК, и противно на твърдяното в жалбата. Същият е в писмена форма и съдържа минимално предвиденото в чл.108, ал.1 от ЗДСл съдържание, като са посочени правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Правното основание, послужило за издаването на административният акт е посочено, а именно: чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Посоченото основание е такова, което не изисква излагането на специални мотиви и не е свързано с определено поведение на служителя, а с политика

на редуциране на длъжностите и самостоятелна преценка по целесъобразност на органа, без да е необходимо допитване или съвещаване със служителя. Затова и органът не е длъжен да посочи защо се съкращава длъжността. От друга страна не подлежи на съдебна проверка въпросът дали действително е целесъобразно съкращението. Актовете приложени в преписката, на основание на които заповедта е издадена, в достатъчна степен я мотивират, без да е необходимо да се възпроизвежда тяхното съдържание.

На следващо място, при извършването на проверка на заповед № ЧР-22-14/20.01.2022г. на министъра на младежта и спорта се установи, че не е допуснато и съществено нарушение на административно производствените правила, така като се сочи в жалбата. В Закона за държавния служител не е предвиден специален ред или процедура за издаване на заповед на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Законодателят е въвел като единственото изискване наличието на отправено едномесечно предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение, което изискване не е абсолютно, доколкото неспазването на едномесечния срок на предизвестие може да бъде компенсирано с обезщетение, съгласно чл.106, ал.4 от ЗДСл. В случая липсва спор по този факт между страните, а и установения от закона едномесечен срок за отправяне на предизвестие макар и да не е спазен, неспазването му е компенсирано с обезщетение по чл. 106, ал. 4 ат ЗДСл, поради което това не е нарушение на административно производствените правила.

Относно оплакването в жалбата касателно липсата на мотиви съгласно чл.108 ЗДСл в процесната заповед, следва да се отчете, че ангажираното в акта правно основание в конкретния случай съдържа в себе си и обуславящото го фактическо обстоятелство –съкращаване на щата, поради което не е било необходимо излагането на допълнителни мотиви. В действителност за процесуална прецизност е било необходимо да се посочи, че съкращаването на щата е от 20.01.2022г. /съобразно докладната/, но това не е засегнало правото на защита на лицето, поради което не е съществено процесуално нарушение.

Относно прилагането на материалния закон, в каквато насока са изложени в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, настоящият съдебен състав намира следното:

Разпоредбата на чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл., послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, урежда прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността. Съгласно легалната дефиниция дадена в разпоредбата на чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение въз основа на определени изисквания и критерии, и се изразява в система от функции, задачи и задължения, описани в длъжностната характеристика. При приложение нормата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, за да е налице хипотезата на „съкращаване на длъжността“ е необходимо по аргумент на противното кумулативно да са налице две предпоставки - длъжността да отпада като нормативно определена позиция, т.е. вече да не фигурира като наименование в длъжностното разписание, както и премахване като система от функции, задачи и задължения или намаляване броя на лицата, изпълняващи тези функции.

В случая тези фактически основания са установени и доказани от органа по назначението, в чиято тежест е да установи, че тази длъжност вече не фигурира и като

наименование (нормативно определена позиция) в щатното разписание на съответната администрация, и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностната характеристика като двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Видно от издадената Заповед № РД-09-50/20.01.2022г. на министъра на младежта и спорта, в утвърденото ново длъжностно щатно разписание от 20.01.2022г., длъжността „началник отдел“ в отдел „Младежки програми и проекти“, дирекция „Младежки политики“, която е заемала жалбоподателката М. Д., вече не съществува, следователно първата предпоставка е налице - длъжността отпада като нормативно определена позиция. Тя е трансформирана в длъжност „старши експерт“/ „младши експерт“ в дирекция „Младежки политики“, при което не се запазват функциите на заеманата от жалбоподателката длъжност.

В тази връзка, както се посочи двукратно съдът - с определение №2023/11.03.2022г. /на л.164/ и с определение от 26.08.2022г./на л.179/ е указал на жалбоподателката, че носи доказателствена тежест за установяване на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, включително и да установи, че функциите ѝ са поети от друг служител без да има реално съкращаване на щата, което може да бъде извършено чрез изслушване на съдебна експертиза.

С оглед посочените указания- оспорващата не е доказала твърденията си, които са бланкетни, че няма реално съкращаване на щата. Не сочи конкретно дори в жалбата си, че с определена друга длъжност са поети респ. прехвърлени значителна част от или изцяло нейните функции. Не е спорно по делото, че в дирекцията двата отдела, съществували до 20.01.2022г. -са закрити и съответно и длъжностите „началник на отдела“ са съкратени. Без оглед на изложеното –по делото са представени на л.92 и сл. новоутвърдените дл.характеристики за директора на дирекцията /л.92/, за държавния експерт /л.95/, за старши експерта /л.99/, за младши експерта /л.99/. на л.118 е представена дл.характеристика на оспорващата. Съпоставката на приложените длъжностни характеристики на посочените длъжности сочи, че функциите, задачите, областите на дейност и задълженията им, се различават в значителна степен. В действителност в длъжностната характеристика за длъжността „началник на отдел“ в дирекция „Младежки политики“, отдел „Младежки програми и политики“ в областите на дейност са заложили координирането и контрола дейността на отдел „Младежки програми и проекти“, както и подпомагане на директора на дирекцията при координирането и изпълнението на националната политика за младежта. При съпоставка между длъжностните характеристики за длъжността, заемана от оспорващата и останалите представени по делото, се установява, че те се различават в целта на заеманата длъжност, която е свързана с организация, координация и контрол на дейността на отдел „Младежки програми и проекти“, дирекция „Младежки политики“. На следващо място и основните задължения, залегнали в съпоставяните длъжностни характеристики са различни, за М. Д. – са свързани с планиране, координация и контрол на дейността на отдела, като тези задължения не се констатира при съпоставката с останалите представени длъжности характеристики по делото и не могат и да се установят предвид това, че отдела вече не съществува. От изложеното до тук следва, че в случая длъжността, заемана от жалбоподателката е престанала да съществува и като система от функции, задължения и изисквания към нея. С новото длъжностно разписание липсва новосъздадена длъжност, чиито

функции, задължения и изисквания да са същите или поне еднакви в преобладаващата си част с длъжността, заемана от М. Д.. Този извод следва от обстоятелството, че са извършени структурни промени в дирекция „Младежки политики“ на Министерството на младежта и спорта, изразяващи се в съкращаването на две ръководни длъжности – за началник отдел и създаването вместо тях на две експертни длъжности – за старши експерт и за младши експерт. Новосъздадените длъжности се различават съществено от съкратените, като са обусловени и от обективните различия между ръководни и експертни длъжности.

Следва да се има предвид, че органът по назначаването съобразно предоставените му правомощия с разпоредбата на чл.2, ал.3 от ЗДСЛ във връзка с чл.4, ал.1, т.33 и т.34 от Устройствения правилник на Министерство на младежта и спорта, и чл.14 Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията - разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности. При осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, която не подлежи на съдебен контрол. Обстоятелство намерило изражение в утвърденото длъжностно разписание от 20.01.2022г., въз основа на което е прекратено служебното правоотношение на 20.01.2022г. за длъжността „началник отдел“ в отдел „Младежки програми и проекти“, дирекция „Младежки политики“. При сравнение на длъжностното разписание, което е в сила от 01.10.2021г., и длъжностното разписание, което е в сила от 20.01.2022г., се установява, че министърът на младежта и спорта, на основание чл. 4, т.33 от Устройствения правилник на Министерство на младежта и спорта, е утвърдил длъжностно разписание на администрацията, считано от 20.01.2022г., съгласно което са закрити отделите „Национални и европейски младежки политики и информация“, „Младежки програми и проекти“ в дирекция „Младежки програми и проекти“, съответно е закрыта длъжността „началник отдел“.

В правомощията на органа по назначаването е да извършва структурни промени в рамките на нормативно определената структура и численост на дирекцията. В тази насока е изготвената докладна записка с вх.№ 22-00-53 от 20.01.2022г. от директорът на дирекция „Младежки политики“, в която е посочено, че с оглед оптимизиране на работата се наложило вътрешно

преструктуриране на дирекцията, обективирано в промяна в структурата и длъжностантното разписание на дирекция „Младежки политики“, като е предложено **закриването на съществуващите два отдела**, /като дирекцията е без отдели и съответно без началници/, обособени в нея и съответно трансформиране на щатните бройки за „началник отдел“ **в по една бройка „младши експерт“ и „старши експерт“**. Това е въпрос по целесъобразност, възложен за решаване на ръководителя на администрацията в условията на неговата оперативна самостоятелност, свързан с преценката за възможно най-правилното разпределяне на задълженията. В този смисъл и решение № 10023 от 09.11.2022г. по адм. д. № 3657/2022 г., V отд. на ВАС, решение № 6483 от 29.06.2022г. по адм. д. № 96/2022г., V отд. на ВАС и други.

В противоречие на доказателствата по делото, неправилно се твърди от жалбоподателката, че не били съобразени спецификите на държавната служба; липсвала промяна на функционалните компетентности на администрацията и дирекция „Младежки политики“; не била спазена обичайната практика при трансформиране на длъжности в администрацията. В конкретния случай административният орган е приложил правилно относимите материалноправни разпоредби и е действал в съответствие с целта на закона, издавайки законосъобразен административен акт, противно на оплакванията в жалбата.

В депозирано по делото становище от процесуалният представител на министъра на младежта и спорта, правилно се мотивира, че извършените промени в структурата на дирекция „Младежки политики“ са в рамките на числеността на дирекцията, определена с Устройствения правилник на Министерство на младежта и спорта и са в съответствие с чл.14, ал.1 и ал.2 от Наредбата за приложението на Класификатора на длъжностите в администрацията.

Съдът приема, че са неоснователни и оплакванията в жалбата, че заповедта е издадена и в нарушение на принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 от АПК. Дали извършената реорганизация с утвърждаване на новото длъжностно разписание в сила от 20.01.2022г. е довела или не до оптимизиране дейността на администрацията, е ирелевантно за спора. Това е процес, извън въпроса за законосъобразността на заповедта и е предмет на анализ на обстоятелства от последващо време. Дали ще се

осъществи тази оптимизация на дейността – риска от това е върху работодателя, за който риск в настоящето производство не може да му се търси отговорност. Въпросът е дали издадената заповед към момента на издаването ѝ /не към друг момент/ съответства на целта на закона, дали не е издадена с друга цел като тази например, че ответникът е предприел посочените действия да се освободи единствено и само от жалбоподателя. Доказването на това обстоятелство е върху последния и подобни данни няма. Няма данни за предходни уволнения, за влошени отношения и т.н., което може да обоснове издаването на акта с друга цел от законоустановената.

Също така абсолютно неотносим е довода за това, че оспореният индивидуален административен акт бил издаден в следствие на многократно публично демонстрирано намерение министъра на младежта и спорта да освободи голяма част от служителите в министерството на младежта и спорта, без да се съобразявал с техните професионални качества, компетентности и способности в сферата на дейност на администрацията. При съкращаване на щата – фактическия състав не обхваща поведението на служителя във връзка със служебната дисциплина или изказвания на органа по назначението в публичното пространство. Последните могат да индикират преследване на друга цел с оспорения акт, а не на законоустановената, но това следва да бъде конкретно по отношение на оспорващия, а не общо и да бъде доказано по делото, което не е така.

По изложените съображения, настоящата съдебна инстанция счита, че са осъществени изискванията на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл и издадената заповед е законосъобразна, а подадената жалбата неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

От ответната страна няма искане за присъждане на разноси, поради което и такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо отделение, 47-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на **М. Л. Д.**, ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ап.23, срещу **ЗАПОВЕД** № ЧР-22-14/20.01.2022г. на Министъра на

младежта и спорта, с която на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл е прекратено служебното ѝ правоотношение за длъжността „Началник отдел“ в дирекция „Младежки политики“, отдел „Младежки програми и проекти“ – Министерство на младежта и спорта.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Преписи на страните.

СЪДИЯ: